

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

праць. Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка. - №31. – 2019. – С. 59-65.

2. Елизаров А.Н. Конфликтная компетентность в семейном общении / А.Н.Елизаров // Психология общения: тренинг человечности: Тезисы международной научно-практической конференции, посвященной 70-летию со дня рождения Л.А. Петровской (Москва, 15 - 17 ноября 2007 г.) / Под ред. О.В. Соловьевой. - М.: Смысл, 2007. - С. 65 - 67.

3. Ковалев, С. В. Психология семейных отношений / С. В. Ковалев. – М. : Педагогика, 1987. – 160 с.

4. Москаленко В.В. Конфлікт / В.В.Москаленко // Практична психологія та соціальна робота. – 2005. – №5. – С. 13–16.

5. Сысенко, В. А. Супружеские конфликты / В. А. Сысенко. – 2-е изд. – М. : МЫСЛЬ, 1989. – 170 с. Фрейд З. Психоаналитические этюды / З. Фрейд. – Мн. : ООО «Попури», 2003. – 608 с.

УДК 159.923.4:316.614.5

**ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ
ПОДРУЖЖЯ
В КОНФЛІКТІ**

Бендюг Вікторія, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), 4 курс, РДГУ
Керівник: Джеджерера О.В., старший викладач

Постановка проблеми. Проблема подружніх конфліктів залишається актуальною на будь-якому історичному етапі розвитку суспільства, оскільки хороші стосунки у родині, взаєморозуміння між партнерами є необхідною умовою щасливого життя людини. Криза сучасної української сім'ї є елементом соціальної системи суспільства, ознаками якої є високий рівень незадоволення життям в подружжі, конфліктності у сімейних стосунках, орієнтованість на розлучення, а не на збереження сім'ї, низька здатність досягати консенсусу у міжособистісних стосунках та ін. Одним із важливих факторів успішності подолання подружніх суперечностей є вміння партнерів використовувати оптимальні стратегії поведінки у конфліктних ситуаціях, вибір та застосування яких визначається індивідуальними психологічними особливостями, в тому числі типом темпераменту.

Мета повідомлення - проаналізувати особливості дослідження впливу типу темпераменту на поведінку подружжя в конфлікті.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сутністю безпосередньо подружнього конфлікту, згідно визначення Н. Багнети, як різновиду міжособистісних конфліктів, є суперечливі позиції подружжя в процесі їх зіткнення [1, с.190]. Особливістю пар, в яких часто виникають конфліктні ситуації, Т. Кругла визначає наявність постійних сфер зіткнення інтересів, потреб та намірів, що породжує тривалі сильні негативні емоційні переживання: наміри змінити партнера; егоїзм; ревності; відсутність навичок спілкування; обмеження свободи дій, самовираження членів сім'ї; незадоволення потреби в позитивних емоціях (відсутність ласки, турботи, уваги й розуміння); побутова невлаштованість; зрада; неповага один до одного; різні погляди на сімейне життя; невідповідність темпераментів; шкідливі звички одного з подружжя та пов'язані з ними наслідки; небажання допомагати один одному; матеріальні проблеми, які складно вирішити; розбіжності в духовних інтересах [2, с.72]. Гострота конфліктів, їх частота, а також сила емоційного навантаження в різних конфліктних ситуаціях, стратегія й тактика поведінки партнерів залежить від наявності певних недоліків чи дефектів характеру, від індивідуальних психологічних рис та властивостей кожного з подружжя, від особливостей їх характеру та темпераменту.

Емпіричне дослідження впливу типу темпераменту на поведінку подружжя у конфлікті було проведене з використанням Тесту визначення компетентності та готовності

до ведення суперечки, переговорів та вирішення конфлікту (О. Іванова), методики «Чи конфліктна Ви особистість?», тесту «Визначення стилю поведінки в конфліктній ситуації» К. Томаса в адаптації Н. Грішиної, методики «Особистісний опитувальник Айзенка» (EPQ), Опитувальника формально-динамічних властивостей індивідуальності В. Русалова. Кореляційний аналіз впливу факторів здійснювався за допомогою коефіцієнта кореляції Пірсона при ступені свободи $df=30$, рівні значимості $p \leq 0,05$ та критичному значенні $r=0,348$.

За результатами визначення рівнів конфліктності особистості серед подружніх пар було встановлено, що високий його рівень був притаманний 6,7% респондентів, при чому лише чоловікам (13,3% чоловіків), які вважалися як дуже конфліктні особистості, що мають надмірну схильність до критики інших, є грубими та нестриманими, можуть проявляти високий ступінь агресивності в процесі конфлікту. Середній рівень конфліктності - у 93,4% осіб, з них 100% жінок, 86,7% чоловіків, які є досить конфліктними особистостями, вступають у конфліктну ситуацію через відсутність іншого виходу та внаслідок неможливості відшукати альтернативний спосіб вирішення спірних питань, здатні відстоювати свою думку без аналізу можливих наслідків, що можуть наступити у стосунках після закінчення суперечки.

Згідно результатів тестування для визначення компетентності та готовності до ведення суперечки, переговорів та вирішення конфлікту було встановлено, що знання про історію зародження та розвитку конфлікту, психологічні та інші особливості учасників конфлікту, основні правила та прийоми ведення суперечки, і т.д. на високому рівні знаходяться у 20% респондентів, в тому числі у 26,7% жінок та у 13,3% чоловіків; на середньому - 53,3% опитуваних (66,7% жінок та 40% чоловіків); на низькому - 26,7% (6,7% жінок та 46,7% чоловіків). Вміння визначати та діагностувати тип та вид конфлікту, йти на розумні компроміси, встановлювати контакти, вести переговори з вирішення конфлікту, передбачати та прогнозувати хід розвитку подій, пов'язаних із конфліктом на високому рівні було констатовано в 33,3% (40% жінок та 26,7% чоловіків); на середньому - у 50% (53,3% жінок та 46,7% чоловіків, на низькому - у 16,7% опитуваних (6,7% жінок та 26,7% чоловіків). Високий рівень здатності виявляти принциповість та гнучкість у вирішенні конфлікту, коректно вести суперечки і переговори, проявляти витримку та високоморальні якості, зацікавлювати протилежну сторону в позитивному результаті подій щодо розв'язання конфлікту, враховувати та не допускати своїх колишніх промахів та помилок - у 20% респондентів (26,7% жінок та 13,3% чоловіків); середній рівень - про 73,3% як серед жінок, так і серед чоловіків; низький рівень - лише у 13,3% чоловіків. Згідно результатів дослідження особливостей поведінки подружжя в конфлікті за допомогою тесту К. Томаса в адаптації Н. Грішиної «Визначення стилю поведінки в конфліктній ситуації» було встановлено, що найбільш вираженими формами поведінки у конфлікті серед учасників експерименту за середньогруповим значенням є суперництво та компроміс. Проте жінки більше схильні до використання компромісних проявів поведінки в конфлікті та співробітництва, а чоловіки - до суперництва, уникнення та співпраці. Найменш використовуваними стратегіями конфліктної взаємодії, що використовуються жінками-респондентами є протистояння та уникнення, а чоловіками - компроміс та пристосування.

За результатами дослідження індивідуально-психологічних рис особистості за методикою «Особистісний опитувальник Айзенка» було виявлено, що за шкалою «інтроверсія-екстраверсія» що 23,3% опитуваних (26,6% жінок, 20% чоловіків) мають високий рівень екстраверсії, середній рівень - у 70% опитуваних (66,7% жінок, 73,3% чоловіків), низький рівень (виражена інтроверсія) - у 6,7% як жінок, так і чоловіків. Відповідно до цього було визначено типи темпераментів досліджуваних: холерики - 13,3% як жінок, так і чоловіків; холерично-сангвіністичний тип - 26,7% жінок та 40% чоловіків; сангвініки - 20% жінок, 13,3% чоловіків; сангвіністично-флегматичний тип - 13,3% жінок; флегматик - 6,7% чоловіків; флегматично-меланхолійний тип - 6,7% як жінок, так і чоловіків; меланхолік - 6,7% як жінок, так і чоловіків; меланхолійно-холеричний тип - по 13,3% як жінок, так і чоловіків. На підставі визначених формально-динамічних властивостей

та індексів активності й емоційності, а також загальної адаптивності за методикою «Тест структури темпераменту» В. Русалова було визначено структуру групи досліджуваних за типами таких властивостей: за середньогруповим значенням індексу енергійності окремо серед жінок та окремо серед чоловіків було встановлено, що в групі жіночої статі енергійність переважає на 13,3% групові результати серед чоловіків, за пластичністю – на 8,4%, за емоційністю - на 6,4%. Натомість серед чоловіків було визначено вищий індекс швидкості – на 11,1% більше, ніж серед жінок.

За допомогою кореляційного аналізу із використанням методу Пірсона встановлювався рівень впливу типів темпераменту на застосування стилю поведінки у конфлікті та на рівень конфліктності: високий рівень нейротизму та психотизму підвищують рівень конфліктності, а високий рівень емоційної стійкості, знання та навички використання різних форм поведінки в конфліктах, ведення суперечки, інтелектуальна та комунікативна пластичність - знижує. Чим вищий рівень конфліктності, тим вища ймовірність використання стратегій суперництва та співпраці у конфлікті та тим менша ймовірність використання стратегії компромісу. На вибір суперництва як стратегії поведінки у конфлікті-найбільший вплив має рівень психомоторної активності, інтелектуальної та психомоторної емоційності, рівень психотизму та емоційної стабільності; співробітництва - рівень екстраверсії, інтелектуальної енергійності та пластичності; компромісу - рівень інтелектуальної енергійності та пластичності, комунікативної пластичності та швидкості, психомоторної та комунікативної емоційності; уникнення - низький рівень інтелектуальної енергійності та пластичності, психомоторної швидкості; пристосування - низький рівень інтелектуальної енергійності та пластичності, психомоторної швидкості, підвищений рівень психотизму та інтелектуальної емоційності.

Висновки. Таким чином, було експериментально доведено, що типи темпераменту впливають на поведінку сторін у подружньому конфлікті. Проте проведені дослідження не вичерпує глибину проблеми, яка вивчалася, що зумовлює необхідність подальших пошуків в напрямку розробки шляхів профілактики подружніх конфліктів із врахуванням отриманих емпіричних даних.

Список використаних джерел

1. Багнета Н. Подружній конфлікт як соціально-психологічний феномен / Наталія Багнета // Освіта регіону. Політологія. Психологія. Комунікація. – 2011. - №2. – С. 189-193.
2. Кругла Т.О. Сімейний конфлікт: причини, виникнення, врегулювання / Т. О. Кругла // Медсестринство. – 2017. - № 4. – С. 71-74.

УДК 159.922.76+316.613.434

ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Біль Юлія, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 3 курс, РДГУ

Керівник: Панасюк В.М., викладач

Постановка проблеми. Агресивні дії дитини можна спостерігати уже в ранньому віці. У перші роки життя агресія виражається в імпульсивних нападах упертості, супроводжується спалахами злості або люті, кусанням, криком, спричиненими станом дискомфорту, безпорадності. Агресивною такою поведінку можна назвати умовно, адже у дітей немає наміру завдати шкоди. У період кризового розвитку дитини відбувається роздвоєння: дитина провокує конфлікти, може кричати на матір, ламати іграшки зі злості тощо.

Мета дослідження – аналіз наукової літератури з питань проблеми агресивності молодших школярів та аргументування її причин.

Виклад основного матеріалу. Агресивність – це відносно стійкий емоційний стан людини, який виявляється у гніві, злості, роздратованості і є передвісником агресії.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144